

(самосозванное) народно събрание. „То (Земля и Воля) открито съзнаваше, че Народното събрание се сбуща прѣдварително съ унищожението на правителството... То искаше, по такъвъ начинъ, да се свика Народно събрание, за да може народътъ самъ, събранъ въ лицето на своитѣ избрани довѣрители, да постави главнитѣ основи за своя новъ битъ.“¹⁾ Срѣдство за да постигне тая цѣль било «здро̀во сплотената и широко разпространената организация отъ пропагандисти въ срѣдата на интеллигенцията, която била длъжна да способствува за «по-сетнѣшното образуване друга широка народна организация отъ въоръжени борци, тъй като жизнениятъ елементъ срѣдъ образованитѣ съсловия... е само единъ и той може да носи въ народното съзнание революционната мисль».²⁾

Всичко заработило въ Русия. Полското възстание, наскоро потушено съ нечувано звѣрство, възбудило още повече страститѣ, макаръ полската революция да не бѣ никаква социална революция. Негодуванието на крѣжкоцитѣ кипи прѣдъ изтѣпленията на самодържавния деспотизмъ: тѣ ще обяватъ рѣшителна революция на реакцията. А пъкъ „ако ли възстанието не сполучи — трѣбѣла Млада Русия, ако ние ще трѣбѣ да заплатимъ сами съ живота си за дрѣзкия опитъ да дадемъ на човѣка човѣшки права, ще трѣгнемъ къмъ ешафота нетрепетно, безстрашно, и като туримъ главата си на дрѣвника или въ обръча, ще повторимъ сжщиятъ великъ позивъ: да живѣе руската социална и демократическа республика!“³⁾ На 1864 — 66. години крѣжкоцитѣ излизатъ между народа, започватъ пропаганда, отначало чисто културна, а слѣдъ това и политическа, и съ 4. априли 1866. година, се турило нача-

¹⁾ Народное Дѣло, № 23. стр. 33. и слѣд.

²⁾ П. Л. Лавровъ, loc. cit. стр. 11—12.

³⁾ Матеріали, стр. 46.